

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถิภาวะนิยมต่อความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ปกครองเด็กออทิสติก เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research Design) โดยมีแบบแผนการวิจัยเชิงทดลองสองตัวประกอบแบบวัดซ้ำหนึ่งตัวประกอบ (Two-Factor Experiment with Repeated Measure on One Factor) กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองเด็กออทิสติก ซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ ที่มีความสอดคล้องในการมองโลกต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 30 ลงมาและมีความสมัครใจที่จะเข้าร่วมการวิจัย จำนวน 16 คน แล้วสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 8 คน และกลุ่มควบคุม 8 คน โดยกลุ่มทดลองจะได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถิภาวะนิยมจำนวน 12 ครั้ง สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 1-1 ชั่วโมง 30 นาที ติดต่อกัน 4 สัปดาห์ และกลุ่มควบคุมจะไม่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่ม แต่ได้รับการแนะนำตามปกติ ได้รับการประเมินผลโดยทำแบบทดสอบความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ปกครองเด็กออทิสติก 3 ระยะ คือระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล โดยคะแนนได้จากการทำแบบทดสอบเพื่อคัดเข้าเป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นคะแนนระยะก่อนการทดลอง เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบทดสอบความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ปกครองเด็กออทิสติกฉบับเดิม คะแนนที่ได้จากการตอบแบบทดสอบความสอดคล้องในการมองโลกเด็กออทิสติกครั้งนี้เป็นคะแนนระยะหลังการทดลอง (Post-Test) และผู้วิจัยติดตามผล โดยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบวัดความสอดคล้องในการมองโลกฉบับเดิมอีกครั้งเมื่อเวลาผ่านไป 2 สัปดาห์ วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความสอดคล้องในการมองโลกเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated-Measure Analysis of Variance: One Between Subjects Variable and One Within-Subject Variable) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่แบบนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method)

สมมติฐานของการวิจัย

1. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง
2. ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถิภาวะนิยมมี

ความสอดคล้องในการมองโลกสูงกว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง

3. ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัดติภาวะนิยมนี

ความสอดคล้องในการมองโลกสูงกว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกกลุ่มควบคุมในระยะติดตามผล

4. ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัดติภาวะนิยมนี

ความสอดคล้องในการมองโลกระยะหลังการทดลองสูงกว่าในระยะก่อนการทดลอง

5. ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัดติภาวะนิยมนี

ความสอดคล้องในการมองโลกในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัดติภาวะนิยมนี

ความสอดคล้องในการมองโลกสูงกว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัดติภาวะนิยมนี

ความสอดคล้องในการมองโลกสูงกว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกกลุ่มควบคุมในระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัดติภาวะนิยมนี

ความสอดคล้องในการมองโลกในระยะหลังการทดลองสูงกว่าในระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัดติภาวะนิยมนี

ความสอดคล้องในการมองโลกในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการทดลอง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองพบว่า

มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าวิธีการทดลองและระยะเวลาการทดลองส่งผลร่วมกันต่อความสอดคล้องในการมองโลก คือก่อนการทดลองผู้ปกครองเด็กออทิสติกกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบ

อรรถิภาวะนิยมและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกไม่แตกต่างกัน แต่ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล ได้ผลที่แตกต่างออกไป โดยผู้ปกครองกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบอรรถิภาวะนิยมมีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกสูงขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุมทั้ง 2 ระยะ คือระยะหลังทดลองและระยะติดตามผล ซึ่งสามารถอธิบายได้จากการที่กลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถิภาวะนิยม มีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกสูงกว่ากลุ่มควบคุม ทั้งในระยะหลังทดลองและติดตามผล เนื่องมาจากการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถิภาวะนิยม เป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้ปกครองเด็กออทิสติกได้มีโอกาสสำรวจตนเอง ทำความเข้าใจตนเองและผู้อื่น เรียนรู้ที่จะไว้วางใจผู้อื่น รวมทั้งรับรู้และเข้าใจเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต ทำให้ผู้ปกครองกลุ่มทดลองเกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกภายใน สามารถที่จะวางแผนจัดการและเลือกที่จะดำเนินชีวิตได้อย่างมีอิสระและมีคุณค่า สามารถรับผิดชอบต่อชีวิตของตนเอง เห็นคุณค่าของตนเองและการกระทำของตน ตลอดจนได้รับการยอมรับจากผู้อื่น มีเป้าหมายในการดำเนินชีวิต สอดคล้องกับที่คอเรีย (Corey, 2004, pp. 5-6) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษากลุ่มไว้ว่า เป็นการเรียนรู้ที่จะไว้วางใจตนเองและผู้อื่น เพิ่มความตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเอง รับรู้ถึงความต้องการของสมาชิกกลุ่มคนอื่นและปัญหา พร้อมกับพัฒนาความรู้สึก เน้นการยอมรับตนเอง มั่นใจในตนเอง นับถือตนเองและมีมุมมองใหม่เกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น พัฒนาความสัมพันธ์กับผู้อื่น ค้นหาทางเลือกในการแก้ปัญหา เพิ่มความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น รู้จักที่จะเลือกและสร้างทางเลือกอย่างรอบคอบ วางแผนปฏิบัติในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เรียนรู้ทักษะทางสังคม เกิดความเข้าใจในความต้องการและความรู้สึกของผู้อื่น เรียนรู้การเอาใจใส่ผู้อื่น มีความซื่อสัตย์ ตลอดจนเข้าใจถึงค่านิยมของบุคคลและพิจารณาว่าจะปรับอย่างไร และยังสอดคล้องกับที่แอนโทนอฟสกี (Antonovsky, 1982, p. 189) กล่าวว่าเมื่อบุคคลต้องเผชิญกับปัญหา หากบุคคลประสบความสำเร็จในการจัดการกับปัญหาของตน ก็จะนำไปสู่ความเชื่อมั่นและการเห็นคุณค่าความหมายในตนเอง ซึ่งเป็นการเสริมสร้างและพัฒนาความสอดคล้องในการมองโลกในตัวบุคคลให้เพิ่มขึ้นส่งผลให้ความสอดคล้องในการมองโลกเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจากการทดลองทั้ง 3 ระยะ แสดงถึงการส่งผลร่วมกันระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรจิตต์ ทองบัณฑิต (2548, หน้า 77) ที่ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแนวโลกิทธธรรมาปต่อการเพิ่มความความเข้มแข็งในการมองโลกของผู้ป่วยภายหลังจากพยายามฆ่าตัวตาย พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปได้ว่า การให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถิภาวะนิยมสามารถช่วยให้ผู้ปกครองเกิดการพัฒนาความสอดคล้องในการมองโลกทั้งในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่กล่าวว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

2. จากผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยมมีคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกสูงกว่าผู้ปกครองกลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลอง และติดตามผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากในระยะก่อนการทดลองผู้ปกครองเด็กออทิสติกทั้ง 2 กลุ่ม ต้องประสบกับปัญหาหลายประการ เพราะออทิสติกเป็นกลุ่มอาการผิดปกติที่ทำให้เด็กมีความบกพร่องในหลาย ๆ ด้านซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ปกครองทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม เศรษฐกิจและการดำเนินชีวิต รู้สึกว่าตน ไม่มีอิสรภาพในการดำเนินชีวิตอย่างปกติเช่นเดียวกับผู้อื่นที่ไม่มีบุตรเป็นออทิสติก การดำเนินชีวิตเป็นแบบอยู่ไปวัน ๆ ไม่มีอนาคต ไม่มีจุดหมาย และไม่มีโอกาสที่จะมีชีวิตที่ดีขึ้นมากกว่านี้ กลัวและวิตกกังวลว่าผู้คนทั่วไป จะรังเกียจเพราะมีบุตรเป็นเด็กออทิสติก แต่เมื่อผู้ปกครองเด็กออทิสติกกลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยม จำนวน 12 ครั้ง ประกอบด้วยการประชุมพิเศษและสร้างสัมพันธภาพ โดยในกระบวนการทดลอง ผู้วิจัยได้สนับสนุนให้ผู้ปกครองเด็กออทิสติกตระหนักในตนเอง สร้างสัมพันธภาพที่มีความหมายต่อบุคคลอื่น เห็นคุณค่าในตนเอง สามารถค้นหาความหมายของชีวิต มีเสรีภาพในการเลือกและมีความรับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองเลือก โดยมีสมาชิกในกลุ่มคอยสนับสนุนให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ส่งผลให้ผู้ปกครองเกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับจิตใจยอมรับว่าตนเองเป็นอย่างไร เข้าใจถึงสถานการณ์ที่กำลังประสบอยู่ เข้าใจและยอมรับผู้อื่น และสามารถวางแผนหาทางในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โปรชาสกา (Prochaska, 1979, pp. 80 - 85 อ้างถึงใน ยุพา แดงภักดี, 2549, หน้า 17 - 18) อธิบายว่ากระบวนการให้คำปรึกษาแบบอัตถิภาวะนิยม เน้นที่การเพิ่มความตระหนักในตนเอง ความสามารถในการเลือกและการตัดสินใจของผู้รับคำปรึกษา ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการให้คำปรึกษา ผู้รับคำปรึกษาจะได้รับรู้ถึงวิธีการดำรงชีวิตของเขาที่ผ่านมา และต้องเผชิญกับการเลือกและการตัดสินใจตลอดเวลาของการให้คำปรึกษาทำให้ผู้รับคำปรึกษาจะรับรู้ว่าคุณสามารถเลือกและรับผิดชอบต่อการดำเนินชีวิตของตนเองได้ สอดคล้องกับที่แอนโทโนฟสกี (Antonovsky, 1987) กล่าวว่า ความสอดคล้องในการมองโลกมีการพัฒนา โดยมีที่มาจากประสบการณ์ชีวิตจาก การที่บุคคลมีประสบการณ์เกี่ยวกับการรู้สึกเชื่อมั่น และไว้วางใจผู้อื่นได้โดยสม่ำเสมอ จะส่งผลให้บุคคลรับรู้ว่ามีระบบระเบียบ สามารถเข้าใจและอธิบายได้ด้วยเหตุผล การที่บุคคลมีประสบการณ์เกี่ยวกับความสำเร็จ หรือมีสิ่งเร้าอยู่ในระดับที่พอดี จะส่งผลให้บุคคลนั้นมองปัญหาว่าสามารถจัดการแก้ไขให้สำเร็จลุล่วงไป และจากการที่บุคคลมีประสบการณ์ในการร่วมแก้ปัญหา หรือมีส่วนในการกำหนดผลลัพธ์ของการแก้ปัญหา จะส่งผลให้บุคคลนั้นมอง

ปัญหาว่าเป็นสิ่งที่ท้าทายมีความหมายน่าจะเข้าไปแก้ไข นอกจากนี้จากการศึกษาของ
 ศรวณีย์ อันสะโก (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงผลการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม
 ต่อความหวังของผู้พิการ โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองได้รับ
 โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม สัปดาห์ละ 2 ครั้ง 6 สัปดาห์ รวมเป็น
 12 ครั้ง ครั้งละ 60 - 90 นาที พบว่ากระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีอัตถิภาวะนิยม
 ทำให้ผู้พิการมีความเชื่อมั่นว่าบุคคลจะสามารถผ่านพ้นสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่และได้มาซึ่งสิ่ง
 ที่ต้องการ สามารถใช้จินตนาการ สติปัญญาและการตัดสินใจ สร้างทางเลือกที่มีเหตุผล เกิด
 กระบวนการคิดคงอยู่ จึงเป็นผลทำให้คะแนนเฉลี่ยความหวังของผู้พิการสูงขึ้น ทั้งระยะหลังทดลอง
 และติดตามผล และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกของ
 ผู้ปกครองกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุมในทุก ๆ ด้าน ส่วนผู้ปกครองกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้
 รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยมนั้นพบว่ามีความสอดคล้องในการมอง
 โลกในระยะหลังการทดลองและติดตามผลเพิ่มขึ้นจากระยะก่อนการทดลอง แต่น้อยกว่า
 กลุ่มทดลองในทุก ๆ ด้าน

จากเหตุผลดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ผู้ปกครองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบ
 อัตถิภาวะนิยมมีคะแนนความสอดคล้องในการมองโลกสูงกว่าผู้ปกครองกลุ่มควบคุม ทั้งในระยะ
 หลังการทดลองและระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน
 ข้อที่ 2 และ 3

3. ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยมมี
 คะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่า
 ระยะก่อนการทดลอง เนื่องจากในระยะก่อนการทดลองผู้ปกครองเด็กออทิสติกซึ่งต้องรับภาระใน
 การดูแลเด็กตลอดเวลาไม่มีโอกาสที่จะทำความเข้าใจตนเองและผู้อื่น บางคนถึงกับดัดจริตจากการ
 เข้าสังคม มองโลกในแง่ร้าย รู้สึกโดดเดี่ยว ไม่มีคุณค่า ไม่มีอนาคต รู้สึกว่าตนเองมีหน้าที่ดูแลลูกไป
 วัน ๆ เมื่อได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยม ซึ่งมีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้ปกครอง
 เด็กออทิสติกรู้จักเข้าใจตนเองและผู้อื่น ไว้วางใจผู้อื่น รวมทั้งรับรู้และเข้าใจเหตุการณ์ที่มากระทบ
 ตน มีความสามารถในการวางแผนจัดการและเลือกการดำเนินชีวิตของตนได้อย่างมีอิสระและ
 มีคุณค่า สามารถรับผิดชอบต่อชีวิตตนเอง เห็นคุณค่าของตนและการกระทำของตน มีเป้าหมายใน
 การดำเนินชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับที่คอเรีย (Corey, 2004, p. 240) ได้กล่าวถึงจุดประสงค์ในการให้
 คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยมไว้ดังนี้คือ ช่วยให้สมาชิกได้เปิดเผยความเป็นตัวของเขาเอง
 เปิดมุมมองของโลกรอบ ๆ ตัวเขาคับตัวของพวกเขาสองคน ค้นหาความหมายการมีอยู่ในปัจจุบันและ
 ชีวิตในอนาคต

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของอาดัม นีละไพจิตร (2548) ศึกษาถึงผล การให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีอัตถิภาวะนิยมต่อคุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขัง พบว่าคุณค่าแห่งตนของ ผู้ต้องขังในระยะหลังการทดลองและติดตามผลสูงกว่าก่อนการทดลอง และยังสอดคล้องกับ การศึกษาของสุวิญญา โดสกุล (2549) ได้ทำการศึกษาถึงผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎี ภูวนิยมต่อคุณค่าแห่งตนของมารดานอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนา พบว่าหลังได้รับการให้ คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีภูวนิยม คุณค่าแห่งตนของมารดานอกสมรสที่ตั้งครรภ์ไม่พึงปรารถนา สูงกว่าระยะก่อนทดลองและสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม สัปดาห์ละ 2 ครั้ง เป็นเวลา 5 สัปดาห์ รวม 10 ครั้ง ครั้งละ 90 นาที เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

จากเหตุผลดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่ได้รับการให้คำปรึกษา กลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยม มีคะแนนความสอดคล้องในการมองโลกเฉลี่ยในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล สูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับ สมมติฐานข้อที่ 4 และ 5

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยมช่วยให้ผู้ปกครองเด็ก ออทิสติกได้มีโอกาสสำรวจตนเอง มีการเข้าใจตนเอง เข้าใจปัญหาของตน และการมีความหมายของ ชีวิตที่กำลังดำเนินอยู่ ทำให้เกิดการเข้าใจตนเองและผู้อื่นมากขึ้น ตลอดจนเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิต ได้อย่างถูกต้อง ทำให้มีความอดทนที่จะดูแลและช่วยเหลือเด็กออทิสติกอย่างไม่ย่อท้อ สามารถ ปรับตัวต่อการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป สามารถเผชิญปัญหาและความยากลำบากที่เกิดขึ้น โดย คิดว่าปัญหานั้นท้าทายน่าลง ซึ่งจะนำไปสู่การจัดการสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตว่ามีคุณค่าและความหมายที่ จะจัดการและแก้ไข ช่วยให้ผู้ปกครองสามารถพัฒนาตนเองเพื่อค้นหาหนทางแก้ไขปัญหาคืออย่าง รอบคอบและมีความรับผิดชอบ ทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจในการการดำเนินชีวิต และสามารถ ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขในปัจจุบันและอนาคต

จากผลการทดลองผู้วิจัยพบข้อสังเกตว่า ผู้ปกครองกลุ่มควบคุมมีความสอดคล้องใน การมองโลกในระยะหลังการทดลองและติดตามผลสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ทั้งนี้จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่านอกจากผู้ปกครองจะนำเด็กออทิสติกมารับบริการที่ ห้องกระตุ้นพัฒนาการเด็กพิเศษ ที่มูลนิธิพระมหาไถ่เพื่อการพัฒนาคนพิการ ชลบุรี (พทยา) แล้ว ผู้ปกครองยังได้พาเด็กไปรับบริการกิจกรรมบำบัดและออรรถบำบัด ที่โรงพยาบาลที่มีการจัด ให้บริการดังกล่าวอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ซึ่งจากการไปรับบริการดังกล่าวผู้ปกครองจะได้รับ คำแนะนำในเรื่องความรู้และความเข้าใจในการดูแลเด็กออทิสติกเพิ่มขึ้นจากเจ้าหน้าที่ ใน ผู้ปกครองบางรายก็ได้เข้าร่วมการอบรมเกี่ยวกับการดูแลเด็กออทิสติกที่หน่วยงานต่าง ๆ มักจัดขึ้น เสมอๆ ซึ่งถือเป็นการที่ผู้ปกครองได้รับการสนับสนุนทางสังคมทำให้มีการพัฒนาความสอดคล้อง

ในการมองโลกให้สูงขึ้น (Antonovsky, 1991 อ้างถึงใน สมพร สุทัศนีย์, 2545, หน้า 11) ทำให้ผู้ปกครองกลุ่มควบคุมมีความสอดคล้องในการมองโลกเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จูชาธิป เหมินทร์ (2548) ศึกษาถึงผลการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีโปรแกรมประสาทสัมผัสต่อความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย พบว่าคะแนนเฉลี่ยความสอดคล้องในการมองโลกในระยะหลังการทดลองและติดตามผลสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าผู้ปกครองกลุ่มควบคุมจะมีความสอดคล้องในการมองโลกสูงขึ้น แต่ก็เพิ่มขึ้นน้อยกว่ากลุ่มทดลองแสดงให้เห็นว่าการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวนิยมส่งผลให้ผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีการพัฒนาความสอดคล้องในการมองโลกได้ดีกว่า

จากการศึกษาผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวนิยมต่อความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ปกครองเด็กออทิสติกครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า

3.1 ผู้ปกครองเด็กออทิสติกที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีการปรับตัวในการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มได้ค่อนข้างเร็ว เนื่องจากโดยส่วนใหญ่ผู้ปกครองเด็กออทิสติกกลุ่มตัวอย่างต้องดูแลเด็กตลอดเวลาทำให้รู้สึกว่าคุณเองไม่มีเวลาสำหรับตัวเอง ขาดเสรีภาพในการทำสิ่งต่างๆตามความต้องการเพราะถูกจำกัดจากสภาพแวดล้อมและคนอื่น ๆ อันเกิดจากหน้าที่หลักในการดูแลเด็กออทิสติก เป็นผลให้รู้สึกว่าคุณเองดำเนินชีวิตแบบอยู่ไปวัน ๆ ไร้จุดหมายในชีวิต รู้สึกไม่มีความหมายในการดำรงอยู่ รู้สึกสิ้นหวังขาดความมั่นคงในชีวิต นำไปสู่การไม่สามารถสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับตนเอง ผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนไม่สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกมีความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม แต่ความรู้สึกต่างๆดังที่กล่าวมาข้างต้นทำให้รู้สึกว่าคุณเองถูกกีดกันหรือไม่สามารถเป็นส่วนหนึ่งของสังคมทั่วไป แต่เมื่อผู้ปกครองได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวนิยมครั้งนี้ ทำให้ผู้ปกครองเกิดการตระหนักและยอมรับในตนเอง รับรู้ถึงความสำคัญของการมีสัมพันธภาพที่มีความหมายกับผู้อื่น การเห็นคุณค่าในตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น มีแนวทางในการค้นหาความหมายในชีวิต และเริ่มมีความชัดเจนในความหมายแห่งชีวิต เข้าใจเกี่ยวกับทางเลือกและความรับผิดชอบในทางเลือกของตน แสดงให้เห็นถึงผลจากการร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มช่วยให้สมาชิกเกิดความอกงามยอมรับตนเองและผู้อื่น เนื่องจากได้มีโอกาสสร้างความคุ้นเคยใกล้ชิดกับคนที่มิประสบการณปัญหาหรือมีความรู้สึกที่ใกล้เคียงกัน ทำให้เกิดการยอมรับ เชื่อใจและไว้วางใจซึ่งสมาชิกบางคนได้แสดงให้กลุ่มรับทราบ โดยการยอมเปิดเผยเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับตนเองที่ไม่เคยเล่าที่ไหนมาก่อน แสดงให้เห็นถึงความไว้วางใจที่ให้แก่กลุ่ม

เมื่อสิ้นสุด โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มผู้วิจัยพบว่าผู้ปกครองเด็กออทิสติกเกิดการเปลี่ยนแปลงในสิ่งเหล่านี้คือเกิดการตระหนักและยอมรับในตนเอง สามารถรับรู้ถึงความสำคัญ

ของการมีสัมพันธภาพที่มีความหมายกับผู้อื่น เห็นคุณค่าในตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีแนวทางในการค้นหาความหมายในชีวิตและเริ่มมีความชัดเจนในความหมายแห่งชีวิต เข้าใจเกี่ยวกับทางเลือกและความรับผิดชอบในทางเลือกของตน ซึ่งสามารถรู้ได้จากการที่ผู้วิจัยได้ให้ผู้ปกครองเด็กออทิสติกสำรวจความคิดและความรู้สึกของตนหากไม่สามารถไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะบอกว่าวิธีนี้ไม่สำเร็จก็ไม่ใช่ไร ก็หาวิธีใหม่มาลองเพราะวิธีนี้อาจไม่เหมาะกับลูกเรา วิธีที่เหมาะสมกับลูกเราเราคงหาได้ดีกว่าใคร แสดงให้เห็นถึงการมีคามรับผิดชอบต่อทางเลือกและเป้าหมายของสมาชิก

3.2 กระบวนการให้คำปรึกษา(ณ)ในครั้งนี้สิ่งที่ผู้วิจัยให้ความสำคัญคือ การให้ความเข้าใจในตัวผู้รับคำปรึกษาในทุกๆด้านไม่ว่าจะเป็นโลกส่วนตัวของเขา โลกของเขากับลูกที่เป็นเด็กออทิสติก และ โลกของเขาทั้งสังคมทั่วไป ซึ่งในการดำเนินชีวิตที่ผ่านมาผู้ปกครองเด็กออทิสติกมักมีความรู้สึกลัวคนและสังคมทั่วไปไม่เข้าใจเขา ไม่มีใครรู้ว่าเขาต้องการอะไร ความช่วยเหลือแบบใดที่เขาอยากได้ แต่จากการเข้ารับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยมต่อความสอดคล้องในการมอง โลกของผู้ปกครองเด็กออทิสติก สมาชิกจะพบว่าเขาสามารถแสดงหรือบอกเล่าถึงประสบการณ์ของเขาได้อย่างอิสระโดยการเลือกของเขาเอง โดยกระบวนการกลุ่มเน้นที่จะให้สมาชิกตระหนักในตนเอง (Self - Awareness) เพราะเป้าหมายพื้นฐานของอัตถิภาวะนิยมคือการพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเอง เมื่อสมาชิกเกิดการตระหนักรู้ในตนเองก็จะเกิดการยอมรับในตนเองว่าเป็นคนประเภทใดและจะเกิดความรู้สึกว่าตนมีอิสระที่จะเลือกปฏิบัติอย่างไรในการดำเนินชีวิต จากการสังเกตกระบวนการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอัตถิภาวะนิยมครั้งนี้ในขั้นตอนในการดำเนินการให้คำปรึกษาในแต่ละครั้งผู้วิจัยพบว่าการค้นหาความหมายของชีวิตและการสร้างความชัดเจนในความหมายของชีวิต เป็นเรื่องที่ผู้ปกครองเด็กออทิสติกยังรู้สึกสับสนและวิตกกังวลเนื่องจากสมาชิกบางคนยังไม่สามารถหาเอกลักษณ์ของตนได้ บางคนก็ยังหาความหมายในชีวิตไม่เจอ ซึ่งความรู้สึกสับสนและความวิตกกังวลนี้สมาชิกบางคนแสดงให้เห็นให้ผู้วิจัยรับทราบโดยไม่แสดงความคิดเห็น แต่แสดงสีหน้าหรือท่าทางที่ไม่เห็นด้วยในขณะที่สมาชิกอื่นกำลังแสดงความคิดเห็นอยู่ ทำให้การดำเนินกลุ่มไม่ลื่นไหล ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้นำกลุ่มช่วยให้สมาชิกเข้าใจถึงความจริงที่ว่า แนวทางการดำรงชีวิตของคนแต่ละคนมีความแตกต่างกันจึงไม่มีแบบให้ทำตาม เราไม่จำเป็นต้องทำในสิ่งที่ไม่ช่วยให้การดำรงอยู่ของเรามีความหมายมากขึ้น คิดว่าสิ่งใดมาขัดขวางการรับรู้ ว่าแท้จริงแล้วเราต้องการอะไร สิ่งใดที่เกิดขึ้นกับชีวิตแล้วเราเกิดความพอใจ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นแนวทางที่จะช่วยให้สมาชิกสามารถค้นหาความหมายในชีวิตได้ในที่สุด

จากการสังเกตในการให้คำปรึกษากลุ่มในแต่ละครั้งผู้วิจัยก็พบว่าการพัฒนาความสอดคล้องในการมองโลกในแต่ละองค์ประกอบ เช่นการที่สมาชิกพูดถึงความภาคภูมิใจใน

การฝึกลูกดูคนน้ำจากหลอด ทำให้มีความอดทนมากขึ้นและพร้อมกันนั้นก็ทำให้เกิดการพัฒนาในด้านการให้คุณค่าและความหมายควบคู่ไปด้วย หรือในกิจกรรมความวุ่นวายของฉันทพบว่ามีสมาชิกได้แสดงความคิดเห็นและสรุปร่วมกันว่าการนำเด็กออกทิสติกไปในที่ที่เด็กไม่คุ้นเคย ผู้ปกครองต้องใช้ความอดทน กล้าเผชิญปัญหา ซึ่งจะนำไปสู่การจัดการ แสดงว่าการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถิภาวะนิยม ในแต่ละครั้งสามารถช่วยพัฒนาความสอดคล้องในการมองโลกได้หลายองค์ประกอบพร้อม ๆ กัน

จากการอภิปรายผลดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถิภาวะนิยมเป็นกระบวนการที่ทำให้สมาชิกเกิดการเปลี่ยนแปลง โดยเกิดการตระหนักและยอมรับในตนเอง สามารถรับรู้ถึงความสำคัญของการมีสัมพันธภาพที่มีความหมายกับผู้อื่น เห็นคุณค่าในตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีแนวทางในการค้นหาความหมายในชีวิตและเริ่มมีความชัดเจนในความหมายแห่งชีวิต เข้าใจเกี่ยวกับทางเลือกและความรับผิดชอบในทางเลือกของตน ภายใต้การเอื้ออำนวยของผู้ให้คำปรึกษา ช่วยให้ผู้ปกครองเด็กออกทิสติกพัฒนาความสอดคล้องในการมองโลกเพิ่มสูงขึ้น จากผลการวิจัยและการอภิปรายผลดังกล่าว ผู้วิจัยเชื่อมั่นว่าการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถิภาวะนิยมส่งผลให้ผู้ปกครองเด็กออกทิสติกกลุ่มทดลองมีความสอดคล้องในการมองโลกเพิ่มสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถิภาวะนิยม สามารถช่วยพัฒนาความสอดคล้องในการมองโลกของผู้ปกครองเด็กออกทิสติกได้ ดังนั้นจึงควรมีการนำการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถิภาวะนิยมไปใช้ในการเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้ปกครองก่อนที่จะให้ความรู้ในการดูแลและช่วยเหลือเด็กออกทิสติก เพื่อที่จะเพิ่มประสิทธิภาพและความสามารถในการดูแลช่วยเหลือเด็กออกทิสติกได้อย่างมีคุณภาพ

2. การที่จะนำวิธีการการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถิภาวะนิยม ไปใช้ปฏิบัติจริง ผู้ให้คำปรึกษาควรที่จะศึกษาถึงวิธีการให้เข้าใจถึงขั้นตอน หลักการ และวิธีดำเนินการให้ถูกต้อง ชัดเจน ตลอดจนการฝึกทักษะให้เกิดความชำนาญก่อนที่จะนำไปปฏิบัติจริง โดยเฉพาะเทคนิค วิธีการ ข้อดีและข้อจำกัด เพื่อที่จะสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์ตามต้องการ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถภาวะนิยม เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น เพิ่มรายละเอียด และระยะเวลาในการให้คำปรึกษากลุ่มแต่ละครั้ง
2. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพมาศึกษาในกลุ่มผู้ปกครองเด็กออทิสติก
3. ควรมีการศึกษาลักษณะการให้คำปรึกษากลุ่มแบบอรรถภาวะนิยมเพื่อพัฒนาความสอดคล้องในการมองโลกในผู้ปกครองเด็กพิเศษกลุ่มอื่นนอกเหนือจากผู้ปกครองเด็กออทิสติก เช่น ผู้ปกครองเด็กดาวน์ซินโดรม ผู้ปกครองเด็กสมาธิสั้น หรือผู้ปกครองเด็กที่มีความบกพร่องซ้ำซ้อน เป็นต้น